

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-72295 דיאב(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, חינוך
חברת ועדה – גב' בת שבע זיידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' אתי פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש ראפת דיאב (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסף נסאסרה

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לימור אחרק והמתמחה נריה ביטון

1

החלטה

2

3 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
4 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
5 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

6 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 28 חודשים בגין עבירות סחר בציד מלחמתי, 2 עבירות זריקת
7 חפצים וייצור חפץ מבעיר. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגזר הדין, ביולי
8 2017 רכש האסיר רובה ציד. בדצמבר 2017 האסיר סיכם עם אחרים ליידות אבנים לעבר כוחות
9 הביטחון, להבעיר צמיגים במהלך הפרת סדר בדיר אסיתא. לצורך כך הצטייד האסיר יחד עם
10 שותפיו בצמיגים, אשר אוחסנו בביתו של האסיר. האסיר סיכם עם אחרים ליידות אבנים,
11 להשליך בקבוקי תבערה ולהבעיר צמיגים בכפר חג'יה ולצורך כך רכש האסיר, יחד עם אחד
12 משותפיו, דלק בו השתמש לצורך ייצור שני בקבוקי תבערה – הם החפץ המבעיר שבפרט האישום
13 השלישי בו הודה האסיר. במהלך הפרת הסדר, יידה האסיר בקבוק שמן וכ-20 אבנים לעבר כוחות
14 הביטחון ממרחק של כ-50 מטרים, בכוונה לפגוע באדם או ברכוש. במהלך דצמבר 2017, השתתף
15 האסיר בהפרת סדר במסגרתה יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון יחד עם אחרים. מדובר בעבירות
16 שאין להקל ראש בחומרתן, בין היתר בהינתן תדירותן והתכנון המוקדם, שכלל גם הצטיידות.

17 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי. על פי
18 הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-
19 12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-72295 דיאב(אסיר) נ' מדינת ישראל

על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18)]
- להלן : ענין צופי].

3. אכן חוות דעת שב"כ כללית ואין בה התייחסות למסוכנות קונקרטית הנשקפת מהאסיר שלפנינו.
אך נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית,
שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים
לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת סיכונים לביטחון
המדינה והציבור ועל כך יש להעניק לה משקל גם אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].

4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת בקבוקי
תבערה, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי
שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון, פעם אחר פעם, במועדים שונים ובדרכים שונות, - אזי גם
במקרה של יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו
והשוו ענין צופי וענין מנצור].

5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
מפי האסיר שמענו שהוא מבקש להשתחרר לביתו. האסיר טען שהוא טעה פעם אחת שהשתתף
בזריקת אבנים - אולם כתב האישום בו הודה והורשע מלמדים שמדובר במספר פעמים וכי
האסיר לא רק יידה אבנים, אלא גם הצטייד בצמיגים לצורך הבערתם ונטל חלק פעיל ביותר
בהכנת בקבוקי תבערה, שהושלכו אף הם. עיקר דברי האסיר היו שברצונו לחזור לחייו, למשפחתו
ולחיק ארוסתו. האסיר גם טען שלא ישוב על מעשיו וכי בכוונתו לחזור לחיים "טבעיים", בלי
לפגוע בביטחון המדינה. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו חרטה על המעשים שביצע
והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - הרי שעל פי הפסיקה "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני
ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי
אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו ענין
צופי וענין מנצור].

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
חרטה כנה ואמיתית. לא למותר לציין כי אומנם בגזר הדין נקבע שתשלום הקנס מהווה תנאי
לשחרורו, אולם נקבע גם שעל האסיר לשלם את הקנס עד למועד שחרורו.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-02-72295 דיאב(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3
2 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
3 בשחרור מוקדם.

4 בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו – הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

5
6 ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תש"פ, 13/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' אתי פרג'ון,
נציגת שב"ס